

ZVLÁŠTNOSTI OBRANNÉ OPERACE

Po politických změnách ve střední a východní Evropě dochází ke změně i ve vojenské doktríně našeho státu. Návrh vojenské doktríny byl oficiálně schválen, naše doktrína bude přísně obranná a bude vycházet z toho, že v nynějších podmínkách je nepřipustné řešit jakýkoli mezinárodní spor vojenskými prostředky. Již v návrhu vojenské doktríny byla zakotvena zásada, že naše ozbrojené síly povedou bojovou činnost pouze na území našeho státu s cílem odrazit možné napadení protivníkem a obnovit územní celistvost našeho státu. Vychází z předpokladu, že obrana našeho území souvisí i s obranou územní celistvosti našich sousedů. Právě proto bude plně v souladu s nově navrhovaným bezpečnostním systémem v Evropě. Aby naše vojenská doktrína mohla plnit své poslání, musí být naše ozbrojené síly připraveny bránit suverenitu našeho státu proti jakémukoli protivníkovi. **Vzhledem k tomu bude vedení obranného boje hlavní formou použití našich ozbrojených sil, což se bude týkat zejména vševojskových svazů prvního sledu, které budou muset odrazit první úder protivníka.**

Obecně je možné konstatovat, že výhodu proti útočníkovi budou mít v možnostech lepšího využití terénu, jeho ženijní úpravě k ochraně proti ničivým účinkům zbraní protivníka, budou moci lépe využít palebných možností všech druhů zbraní a zorganizovat účinnější palebný systém.

Dále si mohou připravit a uskutečnit v průběhu vedení obranného boje rychlý skrytý manévr silami a prostředky, vytvořit si odolnou a skrytou soustavu spojení. To všechno jim umožní šetřit síly a prostředky, prosadit svou vůli a zbavit útočníka iniciativy, která bude přinejmenším v prvních dnech ozbrojeného konfliktu na jeho straně. Vhodným uspořádáním operační sestavy bude nutné zvýšit pohyblivost vlastních jednotek a dovedným operačním maskováním nedovolit protivníkovi zjistit naši operační sestavu ještě před napadením našeho státu. Rovněž bude nutné zabránit protivníkovi využívat mezery v obraně k pronikání do hloubky naší sestavy.

Po reorganizaci a redislokaci naší armády dojde i k určitým změnám v přípravě a vedení obrany při napadení našeho území. Tyto změny se plně promítnou i do vedení obranného boje vševojskového svazu, který se bude bránit v prvním sledu a který bude plnit nejdůležitější úlohu při odrážení napadení protivníka. Na úspěšném splnění jeho úkolu bude v mnohém záležet i dosažení úspěchu v obranné operaci nadřazeného velení. Pokud bude operační svaz v prvním sledu a na směru hlavního úderu protivníka, úspěšné splnění jeho úkolu bude mít rozhodující vliv i na celkovou obranu našeho státu. Proto i jeho složení musí odpovídat závažnosti úkolu, který plní. Bude ovlivněno především bojovými možnostmi protivníka,

šířkou a hloubkou operační sestavy i charakterem terénu. V jeho sestavě by měly být čtyři až šest vševojskových svazků, z toho dvě až tři mechanizované (tankové) divize. Z úsilí letectva by mu mělo být přiděleno čtyři až osm plukovních vzletů stíhacího bombardovacího letectva a dva až tři plukovní vzlety bitevního letectva. Přidělování dalších prostředků se vzhledem k reorganizaci naší armády značně omezí. Protože dochází ke snížení počtů osob v ČSA a současně k nutnosti celoplošné obrany státu, dojde pravděpodobně také k některým změnám norem a způsobů vedení obranného boje. (Pod pojmem celoplošná obrana našeho státu rozumím schopnost bránit naše území v kterémkoli prostoru a z jakéhokoli směru s tím, že napadení našeho státu současně z území více sousedů je málo pravděpodobné.)

Pro udržení taktické a palebné součinnosti jednotek nebude však možné radikálně rozšířit normy na taktickém stupni. Ke změnám by mělo dojít až na operačním stupni. **Vzhledem k celoplošné obraně by se měl vést obranný boj dvěma způsoby, a to pozičním a manévrovým už na stupni vševojskového svazu. Poziční způsob obrany bude účelné vést při státní hranici na hlavním pásmu obrany, manévrový způsob boje na druhém a dalším pásmu obrany druhým sledem, mechanizovanými a tankovými svazky. Zvláštností boje na přístupech k obraně budou v tom, že ničení protivníka může být zahájeno až při vlastním napadení našeho státu. Z toho vyplývá, že budeme ničit první sledy protivníka a v menší míře operační zálohy. Ničení protivníka na přístupech může být ovlivěno i tím, že dojde ke snížení sil a prostředků na hlavním pásmu obrany ani ne tak z hlediska počtů svazků, jako z hlediska jejich bojového potenciálu. Na tomto pásmu by měly zaujímat obranu především motorizované a v některých případech i pěší divize v závislosti na terénních podmínkách. Z toho vyplývá i nutnost vyčlenit větší síly a prostředky k uskutečnění ženijní úpravy terénu s důrazem na vytvoření minových polí, záseků, záatarasů s důrazem na protitankové zátarasy a další opatření ke snížení průchodnosti terénu, hlavně v úsecích, které nebudou dostatečně obsazeny vojsky. Bude se jednat hlavně o úseky horského a zalesněného terénu i vodních překážek. Tato opatření bude nutné uskutečnit vzhledem k nižšímu počtu dělostřelectva, raketového vojska a letectva.**

V taktické hloubce se dá předpokládat vedení boje především pozičním způsobem, a to úporným bráněním zaujatých opěrných bodů s využitím stálých obranných objektů na státní hranici. V prostorech, kde nejsou tyto objekty vybudovány, položit hlavní důraz na operační přípravu terénu, na základě vývoje mezinárodní situace.

Na taktickém stupni se předpokládá snížení možnosti provedení účinných protiztečí a naopak větší důraz bude nutné položit na manévr vojsky pro využití předem připravených palebných čar, záložních opěrných bodů a příčných postavení podle vývoje situace. Podstatně vzroste význam využití protitankové zálohy a pohyblivého odřadu zatarasovacího velitele svazu k z odolnění obrany především u pěších, ale i motorizovaných divizí. Dále vystupuje do popředí nutnost připravit jednotky pro vedení boje v obklíčení.

Při vedení boje v operační hloubce bude nutné, aby na druhé a další pásmo obrany byly vyčlenovány mechanizované a tankové svazky, které jsou schopny vést aktivní manévrovou obranu provedením protiúderů, ale zejména uskutečnit manévr na přehrazení ohroženého směru na předem připravované čáry s cílem nedovolit větší ztrátu našeho území. Volné síly svazků druhého sledu by měly být připraveny a schopny, podle situace, buď se připojit k protiúderu, který organizuje nadřazený stupeň s cílem zničit protivníka a obnovit postavení na státní hranici, nebo při převaze protivníka obsadit v součinnosti se svazy druhého sledu